מסורת הש"ס

ולוקמה בגזלן משום דקא בעי למיתנא סיפא מכר לו פרה מכר לו טלית אדדוקא מכר דהוה ליה יאוש ושינוי רשות אבל לא מכר דהדרא ליה לא תנא רישא נמי מכר וסיפא נמי נהי דמייאש מגופיה מדמיה מי מייאש לא צריכא בדמית גזלן דתנן [ו]הגזול ומאכיל את בניו והניח לפניהם פטורים מלשלם ולוקמה ביורש הניחא למאן דאמר [ז]רשות יורש לאו כרשות לוקח דמי שפיר אלא למאן דאמר רשות יורש כרשות לוקח דמי מאי איכא למימר ועוד קשיא ליה לאביי מפני שאחריותו עליו ואין אחריותו עליו מפני שהיא חוזרת לו ואינה חוזרת לו מיבעי ליה אלא כדרבין בר שמואל [ח]דאמר רבין בר שמואל משמיה דשמואל המוכר שדה לחבירו שלא באחריות אין מעיד לו עליה מפני שמעמידה בפני בעל חובו ודוקא בית או שדה אבל פרה וטלית לא מיבעיא בסתמא

אבל הכא שמעון ויהודה אין באין לדון זה עם זה אלא לוי ויהודה ומלוי היא דמפיק לה יהודה מן הדין דהא דלוי לוי מגזלן קנאה וכיון דמן הדין אינו מחזיקין ליהודה נהלי שדה כשיבא שמעון (ט) לריב עמו דיינינן אוקי תרי לבהדי תרי ואוקי ארעא בחזקת יהודה. והלכך אין מעיד לו שמעון ללוי אם יודע שוב עדות שפוסל עדיו של יהודה או שמעיד הוא ואחד בפנינו הודה לו דניחא ליה דתיהוי ביד לוי דהדר ומפיק לה מלוי ע"י עדיו שראו שגזלה ראובן ממנו ובתר הכי אפילו מייתי יהודה סהדי דהא ארעא דידיה היא לא אמר מפיק לה משמעון שכבר פסל שמעון עצמו ועד אחר עמו עדיו של יהודה ועוד כיון דאית ליה נמי לשמעון סהדי דהא ארעא דידיה היא אמור רבנן היכא דקיימא ארעא תיקום: ומקשינן ורב ששת דאוקמה בלוקח מן הגזלן שלא יעיד הגזל לוקח ולימתי גזלן אם איתא להך בריתא כדמפרש לה רב ששת למה ליה לתנא לאמוקי עצמו למיתני מכר לו בית גזלן לוקח והלא היה יכול למנות דין זה בגזלן עצמו בלא מכירה דאי אתא יהודה וקמערער עליה דגזלן ראובן אין מעיד לו שמעון הגזל עליה משום דהוי נוגע בעדות כדפירש והכי הוה ליה למיתני בברייתא ת"ר גזל לו בית גזל לו שדה אין מעיד לו עליה מפני שאחריותו של גזלן עליה דגזלן: ופרקינן **משום דבעי למיתני סיפא מכר לו פרה מכר לו טלית.** מעיד לו עליה דלא משכחת לה דמעיד לו עליה אלא בגזל ומכר כגון שמכר לו ראובן הגזלן ללוי הלוקח שלא באחריות ואתא יהודה וקאמר שלי היא מעיד לו שמעון הגזל ללוי הלוקח דלאו דיהודה היא דהא לא הדר שמעון ומפיק לה מיניה דלוי ואינו נוגע בעדות וכגון דשמעיניה לשמעון דאייאש בעודה בבית ראובן קודם שמכרה ללוי דהוי יאוש ביד גזלן ושינוי רשות ביד לוקח דאפילו למאן דאמר בפרק הגחל בתרא [נ"ק קיד.] יאוש כדי לא קני יאוש ושינוי רשות קונה וקנה הלוקח שאין בו זכות כלל לבעלים הראשונים ולפיכך מעיד לו עליה דאפילו אי מייתי נגזל סהדי שגזלה ראובן ממנו לא מפיק מלוי דקנה ביאוש ושינוי רשות ואילו היה נוטלה יהודה מלוי לא מפסיד נגזל בהכי מידי דבלאו הכי לא מצי מפיק לה מלוי. וכה"ג לא משכחת לה אלא בגזל ראובן ומכרה ללוי אבל אם לא מכרה ללוי אין מעיד לו לראובן שכל זמן שהן ביד ראובן הגזלן מצי מפיק להו נגזל מייהי ואע"ג דאייאש והלכך אין מעיד שמעון לראובן שאינו של יהודה כי נוגע בעדות הוא דמיד ראובן מצי מפיק להו אבל מיד יהודה לא מצי מפיק להו מאחר שחזקתו בית דין ע"פ עדיו ומשום דלא משכחת לה לפיפא אלא בגזל ומכר תנא נמי רישא בגזל ומכר. ולאסמועינן אתא דבגזל ומכר יש חילוק בין מקרקעי למטלטלי דבמקרקעי אינו מעיד דהוי נוגע בעדות דהדרא ליה דאין יאוש ושינוי רשות מועיל בקרקע דקרקע אינה נגזלת [סוכה ג:] ובמטלטלין מעיד דקנה לה לוקח ביאוש ושינוי רשות ולא תהדר ליה להאי מעיד דאיכא למ"ד בהגחל [נ"ק שם] דשינוי רשות ואח"כ יאוש לא קניא אבל ביאוש ושינוי רשות הכל מודים דקנה הלוקח ולא הדרא גזילה למרה אלא מן הגזלן יטול הנגזל דמיה: ופרכינן **ופיפא נמי.** אמאי מעיד לו נגזל ללוקח ומפיק לה מיהודה ומוקי לה ביד לוי נהי דמייאש מגופה דפרה וטלית ולא יוציאנה מיד לוי דהא קנייה בשינוי רשות שאחר יאוש: **מדמי מי מייאש.** בתמיה. וכי מוחל הוא לגזלן דמי גזילתו והלא נתחייב לו הגזלן דמיה והלכך ניחא ליה דתיקו ביד לוי שיחזור ויטול הדמים מראובן שאילו היה נוטלה יהודה בעדים נמצא שלא היה לו לשמעון חלק בהך פרה וטלית ולא היה גובה מראובן כלום והלכך נוגע בעדותו הוא ואמאי מעיד: **לא צריכא דמית גזלן.** דהשתא אפילו מדמיה מייאש דיורשין פטורין מלשלם וכ"ש הלוקח דקנייה ביאוש ושינוי רשות דבהיתרא אתו לידיה: **דתנן הגזול כו'.** והלכך מעיד דלא נוגע בעדותו הוא: **ומאכיל את בניו.** אע"פ שהנו בניו עצמן מן הגזילה פטורין דאינהו לא גזל מידי: **והניח לפניהם.** כלומר אז שהניח לפניהם גזילה קיימת לאחר מותו פטורין דקנייה ביאוש ושינוי רשות אי נמי כשאכלום כדמוקי לה התם (נ"ק קיח.): ומקשינן ורב ששת דאוקמה בגזל ומכר משום סיפא **ולוקמה ביורש.** אם איתא דבגזל ומכר מיירי ובדמית גזלן א"כ מה ראה התנא לדחוק עצמו ולשנות שיטתו בגזלן שמכר אפילו לא מכר הגזלן נמי אלא גזל ומת וכיון דמת הורים לבניו היה יכול למנות חילוק בין רישא לסיפא כגון ראובן שגזל שדה משמעון ומת גזלן וירשו לוי בנו ואתא יהודה וקמערער לא ליזל שמעון ומסהיד ללוי בן ראובן דלאו דיהודה היא דהדרא ליה מן היורש משום הכי נוגע בעדותו הוא דאי מפיק לה יהודה מייהי דיורש לא הדרא לשמעון דהיכא דקיימא ארעא תיקום אבל בסיפא שגזל ראובן טלית או פרה משמעון ומת וירשו לוי בנו ואתא יהודה וקמערער מעיד לו שמעון עליה דאיכא יאוש ביד לוי ושינוי רשות כרשות לוקח דמי ולא תיהדר ליה לגזלן לא פרה ולא דמיה ולא הוי נוגע בעדות והכי הו"ל לתנא למיתני גזל לו בית והורים לבנו אין מעיד כו' גזל לו פרה והורים כו'. והאי דקאמר ולוקמה ביורש לאו דוקא אלא ליתני יורש ואגב שיטפא דמקרי ליה לרב ששת דמפרש ומוקי לה בגזלן קאמר ולוקמה ביורש ומיהו ביורש לא מצי לאוקומה דהא קתני מכר אא"כ מתרץ לה למיתני הורים: **הניחא למ"ד.** [נ"ק שם] עלה דהך משנה לשון יורש דגזלן לאו כרשות לוקח מגזלן דמי דאילו גבי לוקח איכא יאוש ושינוי רשות וקני לוקח רשותא אחריתי היא ואילו יורש כרעיה דאבוה וכברשות גזלן מוריש דמי ולא קניה ביאוש גרידא דהא שינוי רשות ליכא גבי יורש וכל היכא דאיתא הדרא בעין ד) לגזלן. והך משנה דקתני והניח לפניהם פטורין מוקי לה התם כשאכלום דלא הוי גזילה קיימת והלכך פטורין והלכך לא מיתוקמא הך סיפא ביורש דלא מצי למיתני ומעיד לו גזלן ליורש עליה משום דהדרא ליה פרה וטלית לגזלן אם תעמוד ביד יורש ונוגע בעדות הוא: **כרשות לוקח.** דקנייה יורש ואע"פ שגזילה קיימת כדקתני והניח לפניהם פטורין דמשמע דאפילו גזילה קיימת: **מאי איכא למימר.** ליתני גזל והורים לאמאי תני גזל ומכר אלא מכר נמי מתוקמא שפיר כיון דבמית גזלן מוקי לה רב ששת: **ועוד קשיא ליה לאביי.** בתמיה דמוקי לה רב ששת בגזל ומכר והולכך לפרש מפני שאחריותו עליו מפני שאחריות וחזרת יש למעיד עליו דאידך שהוא מעיד לו דהיינו לוקח ולא מצינו בגמרא שום אחריותו עליו מפומיה כן עליו דלוקח אלא עליו דמוכר מפני שאחריותו של אידך עליו דמוכר והכי הוה ליה למיתני מכר לו בית מכר לו שדה אין מעיד לו עליה מפני שחוזרת לו מכר לו פרה מכר לו טלית מעיד עליה מפני שאינה חוזרת לו: **אלא כדרבין בר שמואל.** אתא לאשמועינן רישא דהך בריתא ולא בגזל ומכר מיירי ואע"ג דקינא הכי כדלעיל מיהו בריתא לאו בהכי איירי אלא במוכר קרקע שלו שהיתה משועבדת לבעל חוב ומכרה ללוקח זה ואתא אינש מעלמא וקמערער דלא יעיד לו המוכר ללוקח מפני שאחריותו של בעל חוב עליו דמוכר לגבות מקרקע זה והלכך ניחא ליה דתיקו ביד הלוקח דהדר עלה בעל חוב ולא ליהוי מוכר לוה רשע ולא יאלם [תהלים לז] וכגון לוקח לא ליהוי לוה רשע שהרי לא באחריות מכר לו והלכך אין מעיד דנוגע בעדות הוא אבל בסיפא מכר לו פרה וטלית ללוקח ואתא אינש מעלמא וקמערער מעיד לו מוכר ללוקח עליה וכגון שמכרה לו שלא באחריות מפני שאין אחריותו דבעל חוב עליו דלוה ה) המוכר לגבות מטלטלין שעבד ומכר לאחרים אפילו עשאן אפותיקי לבעל חוב ואח"כ מכרן לאחרים אפילו עשאם כרכא ואשתכח דלא נוגע בעדות הוא:

בסתמא

דוקא מכר דהוה ליה יאוש ושינוי רשות. פ"ה וכגון שמכר לאחרים שהרי אינו נוגע בעדות דאע"ג דהוי יאוש ושינוי רשות באחריות הוי שמעון נוגע בעדות דאע"ג דהוי יאוש ושינוי רשות מפיק לה שמעון מלוי כיון דאין שום הפסד ללוי שיחזור על ראובן אבל בקרקע (ב) דאינה יאוש ושינוי רשות הדרא ליה כדפ"ה דאין מועיל יאוש (ג) בקרקע וקשה לר"י דבירושלמי (דכלאים פ"ז) אמר דיאוש מועיל בקרקע דאע"פ שאינה נגזלת מ"מ מהני בה יאוש וגבי עבד משמע בהשולח (גיטין דף לט:) דמהני ביה יאוש אע"ג דאיתתקש לקרקע וכשמעתין דסיקריקון (שם דף נח:) אור"י דמוכח נמי כן וגרלה דמיירי שלא נתייאש והוה מצי לפלוגי נמי בפרה וטלית בין לפני יאוש בין לאחר יאוש אלא מילתא דשכיחא נקט דבקרקע אין רגילין להתייאש כשיגרלו גזלה שאם לא יוכל להוציאה מידו משום דלא ניחא ליה דינא יוציאנה מיד בנו:

ונוקמה ביורש. ומ"מ והא יורש אין מעיד לו עליה דהדרא ליה דאתמר בהגחל בתרא (נ"ק דף קיח:) דכל דבר המסויים כגון פרה וטלית חייבין להחזיר מפני כבוד אביהם וי"ל דהא אוקימנא בריש הגחל קמא (שם דף לד:) כשעשה תשובה ולא הספיק להחזיר עד שמת והכא איירי בלא עשה תשובה: **אלא** כדרבין בר שמואל. ואיירי בריתא דוקא שלא באחריות דאז יכול להעיד על פרה וטלית ומילתא דשמואל איירי בכל ענין ורבותא נקט אפי' שלא באחריות: עשה

עין משפט נר מצוה

קלט א ב מי' פע"ז מהל' עדות הל' ב סמג לאוין קט טוש"ע מ"מ ס' לו סעיף ח:

קמ ג מי' פ"ב מהל' גזילה הל' ה סמג עשין פג טוש"ע מ"מ סי' שפא סעיף ז:

קמא ד מי' שם פ"ג הל' ח סמג שם טוש"ע מ"מ סי' שם סעיף ד וסי' שפא סעיף ז וסי' שנב סעיף ח:

רבינו גרשום (המשך)

והניחה ליורשו. ואתי לוי וקא מערער עלה דלא ליזל שמעון ומסהיד לבן ראובן דלאו דלוי היא דאסבר קרקע אינה נגזלת ואין יכול להניחה ליורשיו והדרה לי וכן נמי נוקמא לסיפא ביורש כגון ראובן שגזל פרה וטלית משמעון והורישה לבנו לסהיד ליה שמעון: הא ניחא למאן דאמר רשות יורש לאו כרשות לוקח מגזלן דמי. דלגבי לוקח מגזלן איכא יאוש ושנוי רשות אחריתי משא"כ גבי יורש דליכא שינוי רשות דרשות יורש כרשות גזלן דמי לא קנאה דאין כאן שינוי רשות מש"ה לא מתוקמא ביורש דאפי' לגבי פרה וטלית לא מצי מסהיד ליה דהוי ליה נוגע בעדות דעדיין לא נפקא מרשותיה דנגזל: אלא למאן דאמר רשות יורש כרשות לוקח דמי. דחשיב שינוי רשות מאי איכא למימר אכתי נוקמה ביורש וגבי רישא להכי אין מעיד אע"ג דקרקע ברשות יורש היא לא הויא שינוי רשו' דקרקע לא ניידא ואינה נגזלת ובסיפא גבי מטלטלי הוי רשות יורש שינוי רשות ולהכי מצי מעיד. ועוד אביי מקשה קושיא אחרתי בהאי שמעתא אי ס"ד כדקאמרת דבגזל ומכר מיירי הברייתא מאי היא דקו:ג: רישא מפני שאחריותו עליו ומאי מפני שאין אחריותו עליו דקתני סיפא הכי איבעי ליה למיתני אין מעיד מפני שחוזרת לו לנגזל ומעיד מפני שאינה חוזרת לו כדקאמרת דניחא ליה דהדרא לו אלא מדלא קתני הכי ש"מ דלאו בגזלן ולא ביורש מיירי אלא בדרבין מיירי דאמר רבין בר שמואל כו' מפני שמעמידה האי מעיד בפני בעל חוב שלו שקרקע זו שמכר שלא באחריות היתה משועבדת לבעל חובו ועכשיו כשמכרה שלא באחריות אי אתי מערער וקא מערער לא מצי המוכר לאסהדי ליה משום דניחא לי' דקיימא ברשותיה דלוקח כדי שימצא אותה בעל חוב בידו של לוקח ויגבה אותה ממנו והיינו מפני שאחריותו עליו שאם לא יהיה מוצא בעל חוב לטרוף קרקע מן הלוקח היה חוזר עליו.

ה) נראה דל"ל תני רישא נמי בגזל ומכר ואח"ה לא מייאש וכו'.

הגהות הב"ח

(א) רשב"ם ד"ה (כדף הקודם) ומב"ל וכו' כשיבא שמעון לדין עמו כל"ל והד"ל: (ב) תוס' ד"ה דוקא וכו' אבל בקרקע אע"ג דאיכא יאוש ושינוי רשות וכו': (ג) בא"ד דאין מועיל יאוש ושינוי רשות בקרקע:

רבינו גרשום

ומקשי' מאי דוחקיה לאוקומה להא ברייתא בגזל ומכר לוקמה בגזלן לחוד. כגון ראובן שגזל שדה משמעון ואתי לוי ומערער עלה דאמר שלי היא לא ליזל שמעון ולצטרף עם עד אחד לאסהדי לראובן דאינה של לוי משום דניחא ליה לשמעון דתיקום ברשות דראובן דהדרא ליה דהיינו מפני שאחריותו עליו על ראובן שגזלה ממנו שיחזירה לו דאי לא קא מסהיד ליה שמעון ומפיק ליה לוי לראובן בכח עדים שיש לו שהשדה שלו היא אע"ג דמייתי שמעון שוב סהדי דנגזלה מיניה לא מצי מפיק לה מיניה כדאמר לעיל דאמרי' אריא היכא דקיימא תיקום ביד לוי ולהכי נוגע בעדות הוא: ומשני מש"ה לא מצי לאוקמא בגזלן בלא מכר משום דקא בעי למיתנא סיפא וכו'. דבסיפא לא סגי דלא מוקמה אלא בגזל ומכר דדוקא מכר דמש"ה מעיד לו דהוה ליה יאוש בעלים ביד גזלן דשמעיניה לבעל אבידה דמייאש ושינוי רשות ביד לוקח. דאפי' למאן דאמר אע"ג דמייאש לא נפקא מרשותיה דנגזל היכא דאיכא יאוש ושינוי רשות מודי דנפקא לה מרשותיה דבעלים משום הכי מעיד לו עליה: אבל אי לא מכר. דודאי הדרא ליה דליכא שינוי רשות לא מצי לאסהדי משום דנוגע בעדות הוא משו"ה איצטריך מכר דאיכא יאוש ושינוי רשות דלא הדרא לה ולהכי מעיד עליה דאין נוגע בעדות. וכיון דאיצטריך למיתני בסיפא גזל ומכר דאיכא שינוי רשות ב) אפ"ה לא מייאש שמעון דקסבר קרקע אינה נגזלת ולהכי נוגע בדבר דניחא ליה דתיקום בידא דלוי דהדרא ליה. ומקשי' וסיפא בפרה וטלית אמאי מעיד נהי דמגופה של טלית מייאש הואיל דאיכא יאוש ושינוי רשות מן דמיו של טלית מי מייאש והא אכתי תבע ליה דמיו ונוגע בעדותו הוי דניחא ליה דתיקום ברשותא דלוי כי היכי דליפרע ליה ראובן דמי גזילתו דאי הוה מפיק לה יהודה מן לוי בראיית עדים הוה אמר ליה ראובן לשמעון מה אתה מבקש ממני הלא לא היתה שלך אלא של יהודה היא שהוציאה מן לוי בכח עדים שהיא שלו ומש"ה נוגע בעדותו הוא: לא צריכא דמית גזלן. דגזלה מש"ה מייאש נמי מדמים דיורשין פטורין מלשלם וה"ה ללוקח ומש"ה מצי מעיד דלא נגע בעדותו. ומקשי' ואכתי אמאי מוקים לברייתא בגזל ומכר ונוקמיה ביורש כגון ראובן גזל שדה משמעון

מסורת הש"ס

ו) ב"ק קיח:. ז) [סס], ג) [לעיל מג.]. ד) ל"ל בענין הדלת. ל"ש, ה) כס"מ ליפת,

הגהות הגר"א

(ט) תוס' ד"ה דוקא וכו' אבל בקרקע אע"ג דאיכא יאוש ושינוי רשות וכו': (ו) בא"ד דאין מועיל יאוש ושינוי רשות בקרקע:

רבינו גרשום

ומקשי' מאי דוחקיה לאוקומה להא ברייתא בגזל ומכר לוקמה בגזלן לחוד. כגון ראובן שגזל שדה משמעון ואתי לוי ומערער עלה דאמר שלי היא לא ליזל שמעון ולצטרף עם עד אחד לאסהדי לראובן דאינה של לוי משום דניחא ליה לשמעון דתיקום ברשות דראובן דהדרא ליה דהיינו מפני שאחריותו עליו על ראובן שגזלה ממנו שיחזירה לו דאי לא קא מסהיד ליה שמעון ומפיק ליה לוי לראובן בכח עדים שיש לו שהשדה שלו היא אע"ג דמייתי שמעון שוב סהדי דנגזלה מיניה לא מצי מפיק לה מיניה כדאמר לעיל דאמרי' אריא היכא דקיימא תיקום ביד לוי ולהכי נוגע בעדות הוא: ומשני מש"ה לא מצי לאוקמא בגזלן בלא מכר משום דקא בעי למיתנא סיפא וכו'. דבסיפא לא סגי דלא מוקמה אלא בגזל ומכר דדוקא מכר דמש"ה מעיד לו דהוה ליה יאוש בעלים ביד גזלן דשמעיניה לבעל אבידה דמייאש ושינוי רשות ביד לוקח. דאפי' למאן דאמר אע"ג דמייאש לא נפקא מרשותיה דנגזל היכא דאיכא יאוש ושינוי רשות מודי דנפקא לה מרשותיה דבעלים משום הכי מעיד לו עליה: אבל אי לא מכר. דודאי הדרא ליה דליכא שינוי רשות לא מצי לאסהדי משום דנוגע בעדות הוא משו"ה איצטריך מכר דאיכא יאוש ושינוי רשות דלא הדרא לה ולהכי מעיד עליה דאין נוגע בעדות. וכיון דאיצטריך למיתני בסיפא גזל ומכר דאיכא שינוי רשות ב) אפ"ה לא מייאש שמעון דקסבר קרקע אינה נגזלת ולהכי נוגע בדבר דניחא ליה דתיקום בידא דלוי דהדרא ליה. ומקשי' וסיפא בפרה וטלית אמאי מעיד נהי דמגופה של טלית מייאש הואיל דאיכא יאוש ושינוי רשות מן דמיו של טלית מי מייאש והא אכתי תבע ליה דמיו ונוגע בעדותו הוי דניחא ליה דתיקום ברשותא דלוי כי היכי דליפרע ליה ראובן דמי גזילתו דאי הוה מפיק לה יהודה מן לוי בראיית עדים הוה אמר ליה ראובן לשמעון מה אתה מבקש ממני הלא לא היתה שלך אלא של יהודה היא שהוציאה מן לוי בכח עדים שהיא שלו ומש"ה נוגע בעדותו הוא: לא צריכא דמית גזלן. דגזלה מש"ה מייאש נמי מדמים דיורשין פטורין מלשלם וה"ה ללוקח ומש"ה מצי מעיד דלא נגע בעדותו. ומקשי' ואכתי אמאי מוקים לברייתא בגזל ומכר ונוקמיה ביורש כגון ראובן גזל שדה משמעון

ב) נראה דל"ל תני רישא נמי בגזל ומכר ואח"ה לא מייאש וכו'.

עשה עבדו אפותיקי ומכרו בו'. אפילו אי סבר רבא דעבדי כמקרקעי דמי נקט אפותיקי לאשמועינן דין בשטר בין בעל פה: **שורו אפותיקי ומכרו בו'.** הא דלא חשיב מכר בהדי הקדש דמפקינא מידי שעבוד משום דהקדש מפקינא אפי' אקני ליה מטלטלין אגב מקרקעי מה שאין כן בגמכר ו): **והוא** דכתב דלא **כאסמכתא.** מספקא לן אי במטלטלי אגב מקרקעי דוקא או אפילו במקרקעי לחודיה: **כגון** שלקח **ומכר לאלתר.** הוה מלי למיפרך א"ה אפי' בית ושדה נמי אלא מגופה פריך: **דלא** הוה ליה **ארעא מעולם.** מכאן תשובה לאומרים דמה שנהגו לכתוב בהרשאות ונתתי לו ארבע אמות בחצרי אע"ג דלית ליה קרקע משום דאין לך אדם שאין לו ארבע אמות בחצר ישראל דקרקע אינה נגזלת אי נמי דאין לך אדם שאין לו ד' אמות לקברו (ח) דהכא משמע דאפשר שאין לו קרקע וכן משמע בפ' שניי דקדושין (דף ס: ע"ש) הרי את מקודשת לי ° על מנת שיש לי קרקע משמע דאפשר שאין לו ודוחק להעמיד בגר שאין לו חלק בארץ ועוד דא"כ לא יעשה אדם שני שטרי הקנאה שהראשון קנה ארבע אמותיו וגראה לר"ת דהיינו טעמא כיון שמודה שיש לו קרקע וחוזר הוא לו שהרי על ידי קרקע מקנה לחבירו אפילו יש כמה עדיים שמכחישים אותו הרי הודאת בעל דין כמאה עדים ולא חיישינן למיחזי כשיקרא כדאשכחנא (לקמן דף קמט.) גבי איסור גיורא דנפק אודיתא מבי איסור ואף על גב שהיה איסור משקר ° הקשה מהר"ר חזקיהו דמכל מקום ניחוש הכא דלמא אקני ליה מטלטלין אגב קרקע והודה שיש לו מקרקע אע"פ שלא היה לו מעולם ונראה דכולי האי לא חיישינן שמא שיקרו להודות ונראה לו דבזמן הזה שרגילים לכתוב והקניתי לו ארבע אמות בחצירי א"כ מילתא דשכיחא היא וא"כ מכר לו פרה וטלית אין מעיד לו עליה אע"ג דאיכא עדים דלא היה ליה ארעא מעולם: אי בסתמא דלא משתעבדא ליה מאי טעמא מטלטלי נינהו ^ומטלטלי לבע"ח לא משתעבדי ואע"ג דכתב ליה מגלימא דעל כתפיה הני מילי דאיתנהו בעינייהו אבל ליתנהו בעינייהו לא אלא ^אפילו עשאו אפותיקי נמי לא מאי טעמא בדרבא ^דאמר רבא ^עשה עבדו אפותיקי ומכרו בעל חוב גובה ממנו ^ישורו וחמורו אפותיקי ^ומכרו אין בעל חוב גובה הימנו מאי טעמא האי אית ליה קלא והא לית ליה קלא וליחוש דלמא אקני ליה מטלטלי אגב מקרקעי דאמר רבה ^אי אקני ליה מטלטלי אגב מקרקעי ^קני מקרקעי ^קני מטלטלי ואמר רב חסדא ^והוא דכתב ליה דלא כאסמכתא ודלא בטופסא דשטרי הכא במאי עסקינן כגון שלקח ומכר לאלתר וליחוש דילמא ^דאיקני ^הוא שמעת מינה ^דאיקני קנה ומכר קנה והוריש לא משתעבד לא צריכא דקאמרי עדים ידעינן ביה בהאי דלא הוה ליה ארעא מעולם והאמר רב פפא אע"ג דאמור רבנן המוכר שדה לחבירו שלא באחריות ובא בע"ח וטרפה אינו חוזר עליו נמצאת שאינה שלו חוזר עליו הכא במאי עסקינן במכיר בה שהיא בת חמורו ורב זביד אמר ^אפילו נמצאת שאינה שלו אינו חוזר עליו דא"ל להכי זביני לך שלא באחריות גופא אמר רבין בר שמואל משמיה דשמואל ^המוכר שדה לחבירו שלא באחריות אין מעיד לו עליה מפני שמעמידה בפני בעל חובו היכי דמי בסתמא. שלא ייחד לו פרה וטלית בפירוש דלא משתעבדא ליה לבע"ח הך פרה וטלית: **לא משתעבדי.** דלית להו קלא ולא יזהרו לקוחות דאי משתעבדי אין לך אדם שלוקח עוד מטלטלין מחבירו דלמא טרפי להו מיניה: **אלא אפילו עשאן אפותיקי.** להך פרה וטלית שיחדן לו לגבות חובו מסס אם לא יפרענו עד זמן פלוני: **אפותיקי.** פה תהא קאי: **עשה.** ליה עבדו אפותיקי לבעל חובו ומכרו אחרי כן הלוה לאיש אחר: **אית ליה קלא.** אפסידו לקוחות אנפשייהו: **והא ליה ליה קלא.** פרה וטלית ולא ידעו הלקוחות להזהר והלכך מעיד לו עליה דאין מעמידה בפני בעל חובו: ומקשינן ואכתי בפרה וטלית אמאי מעיד **וניחוש דלמא אקני ליה האי מוכר מטלטלי אגב מקרקעי.** לבעל חובו להשתעבד לו לגבות חובו מהן אם לא יפרענו בזמנו וחזר ומכרם וכי מעיד לגוקח שהן שלו נוגע בעדות הוא מפני שמעמידן בפני בעל חובו. והכי אשכחנא דכא"ג משתעבדי מטלטלי לבעל חוב דאמר רבה כו' וגבי מטלטלי מן הלקוחות דנכסים שאין להם אחריות כגון מטלטלין נקנין עם נכסים שיש להן אחריות לענין מתנה בכסף בשטר ובחזקה והוא הדין לענין שעבוד דמיגו דמיגל שעבוד אמקרקעי חייל נמי אמטלטלי אבל אקני ליה מטלטלי גרידי בסודר להשתעבד לו לכשיגיע זמנו אם לא יפרענו יגבה מהם לא קני ואפילו בלשון מתנה דכל דאי לא קני דאסמכתא היא ואסמכתא לא קנינא בפרק איזהו נשך (ב"מ דף קו:): **ואמר רב אסדא והוא דכתב ליה.** בשטר השעבוד לגמרי משעבד להו למטלטלי בהדי מקרקעי: **דלא כאסמכתא כו'.** דכיון דאין זו מכירה גמורה ולא מתנה ולא מסכון אלא שעבוד בעלמא ודמי לאסמכתא דקאמר ליה אם לא אפרע לך לזמן פלוני תגבה מכאן הלכך צריך לכתוב בו לאלומי שטריה דלא כאסמכתא דאסמכתא לא קנינא: **עוסקי דשטרי.** הוא שטר העשוי להעתיק ממנו שטרות ולא נכתב לגבות בו ואין בו ממש: **הכא במאי עסקינן.** דמלי מעיד כגון שקנה הך פרה וטלית ומיד מכרה בפנינו דודאי לא נזה בינתים ולא שעבדם למלוה: **וניחוש דלמא דאקני אמר ליה.** כלומר אכתי איכא למיחש דאקני ליה להך פרה וטלית למלוה אגב מקרקעי והיכי דמי כגון דמקמי הכי כשלוה כתב למלוה בשטר משעבדנא לך אגב מקרקעי כל נכסי דקנאי ודעתיד אנא למיקני וכשלקח הפרה והטלית אחרי כן נשתעבדו לו מיד ואכתי אמאי מעיד אנא מדלא חיישת להכי איכא למשמע דמי שכותב כן דאקני האומר לחבירו נכסים שאני עתיד לקנות אני מוכר לך או משעבד לך ואחר כן קנה ומכר לאחרים או כתב לו דאקני והוא קנה אחרי כן ומת והורש לבניו לא משתעבד להאי שכתב לו דאין אדם מקנה לחבירו דבר שלא בא לידו אע"פ שעתיד לבא ובעיא היא לקמן בפרק מי שמת [קמ.] ולא איפשיטא ומשמע מהכא דלא משתעבד: **לא צריכא.** הא דקאמרי מעיד ולא חיישינן לדלמא אקני ליה מטלטלי אגב מקרקעי כגון דקאמרי עדים ידענא ביה כו' והלכך לא אקני ליה מטלטלי אגב מקרקעי שהרי לא היו לו מקרקעי והלכך מעיד דכיון שמכר לו הך פרה וטלית בלא אחריות וגם אין מעמידה בפני בעל חובו לאו נוגע בעדותו הוא כלל והשתא מתוקמא אפילו בלא לקח ומכר לאלתר. והא דלא קאמר אנא לא צריכא משום דאמורא לא תירץ הכי לעיל אנא סתם הגמרא תירץ כן ו)[ושיטה זו נוהגת בכולם המקומות]. ופירש ר"ח ידעינן ביה בהאי דלא הוה ליה ארעא מעולם צריכי לאסהודי הכי זה האיש לא נתפרנס ממנו מעודו ועד היום וברי לנו במה שקנה וכי לא קנה קרקע מעולם לא במתנה ולא בקנייה כגון הא דגרסינן בהאשה רבה ביבמות (דף פח.) נשאת ואחר כך בא בעלה אנא מזה ומזה אמר רב לא שנו אנא שנשאת כו' ומסקינן בה לא צריכא דאתו תרי ואמרי אנן בהדיה מכי נפק ועד השתא ואתון לא ידעיתון ליה כו': **נמצאת שאינה שלו.** שהעידו עדים שגזלה המוכר ומכרה לו ובא בעל השדה ונטלה ממנו חוזר לוקח על המוכר ולא הוא מכירה כלל דכשלמא היכא דטרפה בעל חוב הוא מכירה דעביד אינש דזבין ארעא ליומיה בשביל פירות יום אחד כדאמרינן בנבא מציעא (דף יד.) ופירות שאכל שלו הן כדאמר שמואל בפרק שנים אוחזין בטלית (שם דף טו.) בעל חוב גובה את השבח שבח אין פירי לא אכל לוקח מגזלן אמר רחמנא (דף יד:) המוכר שדה לחבירו ונמצאת שאינה שלו אמר שמואל מעות יש לו שבח אין לו לגוקח אלא הדרה ארעא והדרי פירי וכל השבח והלכך כיון דלא מרווח מידי לאו מכר הוא כלל. והכא נמי גבי פרה וטלית אמאי מעיד הא איכא למימר דנוגע בעדותו הוא דיניחא ליה למוכר דתיקו ביד לוקח דאי מפיק ליה מיניה מערער בעדים שמעידין שהיא של מערער הרי נמצאת שאינה שלו של מוכר אלא גזלה מהאי מערער ומכרה לזה ויחזור לוקח עליו דמוכר ואף על גב דשלא באחריות מכר: ומשני **במכיר בה.** הלוקח ומודה בפני עדים שהפרה זו בת פרתו של מוכר היא ולא גזלה מעולם וכן הטלית נארג בביתו והולאת בעל דין כמאה עדים דמי ואידך מערער בעי לאפוקה מיניה בעדי שקריס או טוענים בין בהמת המערער לבהמת המוכר דהשתא לא הדר לוקח עליה דמוכר כיון דמודה דשלו היתה והלכך מעיד לו מוכר לפסול עדיו של מערער דלאו נוגע בעדותו הוא. והא דנקט חמורו ולא בת פרתו משום דלקמן [מה.] אמרינן הכי: **ורב זביד אמר.** אף על גב דאינו מכיר בה שהיא בת חמורו מעיד לו עליה דאפילו ודאי גזלה אינו חוזר עליו דאמר ליה להכי זביני לך כו':

עין משפט נר מצוה

קמב א מיי' פי"ח מהל' מלוה הל' ב סמג עשין לד טוש"ע ח"מ סי' קיג סעיף ד:
קמג ב מיי' שם הל' ה סמג שם טוש"ע ח"מ סי' קיז סעיף ג:
קמד ג מיי' שם טוש"ע שם סעיף ה [וכרב אלפס עוד בכתובות פ"י דף קיח.].
קמה ד מיי' שם הל' ה' טוש"ע שם סעיף ג:
קמו ה ו מיי' שם הל' ב סמג שם טוש"ע ח"מ סי' קיג סעיף ח:
קמז ז מיי' שם ופמג שם טוש"ע ח"מ סי' קיב סעיף ח:
קמח ח מיי' פי"ט מהל' מכירה הל' ח סמג לאוין קע טוש"ע ח"מ סי' ריה סעיף ה:
קמט ט מיי' פט"ז מהל' עדות הל' ג סמג לאוין קט טוש"ע ח"מ סי' לז סעיף טו:

רבינו גרשום

אבל פרה וטלית דודאי אם מכר לו ח) מצי להעיד לו דלא מיבעיא בסתמא היכא דיש לו מטלטלין סתם דלא שיעבדן לבעל חובו אותה פרה וטלית דודאי אם מכרו לאחר לא משעבדינן ליה דמטלטלי לבעל חוב לא משתעבדי. אלא אפי' היכא דעשאו אפותיקי לפרה וטלית לבעל חובו לא משתעבד ליה כדרבא וכו'. האי עבד אם נעשה אפותיקי לבעל חובו אינה ליה לזבוניה מש"ה בעל חוב גובה הימנו ואינו מעיד לו מפני שמעמידו בפני בעל חובו אבל פרה וטלית לית ליה קלא ולא הוה ליה לאסוקי אדעתיה ולא מידי ומש"ה אין גובה מהן ולהכי מצי מעיד דאין מעמיד בפני בעל חובו ולאו נוגע בעדות הוא: ומקשי' בפרה וטלית אמאי מעיד וניחוש דלמא אקנה לו לבעל חובו מטלטלי אגב מקרקעי שיהיו משועבדים לו וכי האי גוונא משתעבדי ללוקח וחזר ומכרן וכי מעיד ללוקח שהן שלו נוגע בעדות הוא מפני שמעמי' בפני בעל חובו. ומנא לן דמשתעבדי לבעל חוב דאמר רבא אקני ליה וכו' ואמר רב חסדא והוא דכתב ליה בשהקנה לו אגב קרקע דלא כאסמכתא כלומר שלא בתנאי כותבן לו ולא כטופסי דשטרא כלומר לא כמו שמוצא שטר ומעתיקו דאין אדם יכול לגבות באותו טופס אלא כחומר כל השטרות שהן עיקר וכיון דכתב ליה הכי משתעבדי ליה ובדין הוא דלא מצי מעיד דנוגע הוא דמעמידן בפני בעל חוב. הכא במאי עסקינן דמצי מעיד לו כגון שלקחן בפנינו ומכר לאלתר דלא משעבדין לבעל חובו ולהכי מעיד: ומקשי' וניחוש דלמא הכי כתב ליה בשטר לבעל חובו דקנאי ודאיקני דמשמע כל מה שאני עתיד לקנות יהא משועבד לך ואכתי אמאי מצי מעיד אפי' כשלקח בפנינו מדלא חיישי' להכי ומצי מעיד שמעת מינה להיכא דכתב לבעל חובו דאיקני יהא משועבד לך

ח) נראה דל"ל אם מכר לו שלא בתחריות מצי להעיד וכו'.

מסורת הש"ס

ו) כ"ק יא: ודף נב: (גיטין מא.), ב) [עי' תוס' כתובות מט: כד"ה הוא ותפתו], ג) גי' רש"ל גובה [וכ"ל הגי' נמ"מ בפי"מ מהל' מלוה הל' ב'], ד) כ"מ א"ל, ה) נקמן קמ., ו) גי' רש"ל, ז) [ועי' תוס' גיטין מ: ד"ה הקדש ותוס' ערכין כג: ד"ה מצוסן], ח) [וע"ע תוס' ב"ק קד: ד"ה אגב ותוס' כתובות נד: ד"ה אע"פ אם לאו].

גליון הש"ס

תוס' ד"ה דלא כו' ע"פ שיש לי קרקע. שם איתא ע"מ שיש לי בית כור עפר ואם כן אזדא לגאיה זו:

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה דלא הוה וכו' דהכא משמע. נ"ב עיין פרק מי שמת דף קנו ע"ב:

רבינו גרשום (המשך)

וקנה ומכר או הוריש לא משתעבד לבעל חוב. מהכא ליכא למישמע דאיקני אי משתעבד או לא והכא א"כ אמאי מצי מעיד לא צריכא משום דקאמרי עדים ידענא ביה בפלוגי בהאי לוה דלא הויא ליה קרקע מעולם וליכא למיחש דמטלטלי אגב מקרקעי הקנה לו מש"ה מעיד דאין מעמיד בפניו: ומקשי' והיכי מצי למימר רבין בר שמואל לעיל דמש"ה מצי מעיד גבי פרה וטלית דכיון שלא באחריות מכר לו לאו לאוקמי קמיה בעל חובו קא בעי וכדמתרצינן והאמר רב פפא אע"ג דאמור רבנן וכו' נמצאת שאינה שלו. דאסהידי עדים שגזלה ומכרה לו ובא בעל השדה ונטלה ממנו חוזר הלוקח עליו על המוכר והכא נמי אמאי מצי מעיד הא איכא למיחש דלמא גזלה ולהכי מעיד לו דלמא כי היכי דלא מפיק לה המערער מידו דאי מפיק לה הואיל ונמצאת שאינה שלו דגזלה חוזר עליו הלוקח ואיכא למיחש שמא נוגע בעדות הוא דגזלה ואמאי מעיד: הכא במאי עסקינן. דמצי להעיד במכיר בה הלוקח שאותה פרה בת חמורו כלומר שבת פרתו היא ולא גזלה והכא נמי גבי טלית דמכיר זה דשלו היא ומשום הכי מצי מעיד דלאו נוגע בעדותו משום הכי נקט הכא בת חמורו ולא בת פרתו אגב דאיצטריך לן לקמן למימר בת חמורו קאמר נמי הכא ולא משום דוקא: דאמר ליה להכי זביני לך שלא באחריות. דלא תהדר עלי ולא נוגע בעדות הוא:

אי דאית ליה ארעא אחריתי עליה הדר. הוה מצי לשנויי כגון שעשאה אפותיקי דלא לא הדר אארעא אחריתי דאית ליה ואם תפול ביד המערער יפרע לו אחרת ומש"ה אינו מעיד עליה דנוגע בעדות הוא: **מאי נפקא** מינה. תימה דנ"מ שיפטרו אם יתעשר ושמא בשביל כן אין לפוסלו לעדות כיון דהשתא לא מרויח מידי:

דינא הוא דמפצי ליה. תימה לרשב"א דלימא ליה אייתי ראיה דבדין טרפה ואשלם לך דאפילו לגבי ישראל מצי למימר הכי כל שכן לגבי עכו"ם ויש לומר דמיירי כגון שבדיני עכו"ם הלכך חייב לפלוגתו: **אבל** מסר לו שלא בעדים מתוך שיכול לומר כו'. אין לפרש מתוך שהיה יכול לומר אין בידי כלל דהא בראה מיירי כדמוכח אתקפתא דאביי דראה עבדו אצל ה"פ מתוך שיכול לומר לא היו דברים מעולם שבא בתורת לידו בתורת אומנות אצל בתורת מכר אי נמי אתה מכרתו לאחר ואחר מכרו לי כדפי' הקונטרס ואם תאמר מאי איריא אומן דאין לו חזקה היכא דמסר לו בעדים אפי' אחר נמי כיון שיש עדים שבא לידו בתורת פקדון ואפילו לא ראה למאי דמסיק שצריך להחזיר לו בעדים ולקמן פריך לה אבל מכל מקום קשה דמאי ס"ד דרבה וי"ל כגון שמסר לו בעדים סתם ולא פירש בפניהם אם בתורת מכר אם בתורת פקדון ולהכי דוקא אומן אין לו חזקה דמסתמא לתקנו מסר לו כיון דלא פירש אבל אחר מדלא פירש שהוא פקדון מסתמא מכר או מתנה הוא ורב נחמן בר יצחק דפריך בסוף הסוגיא אומן הוא דאין לו חזקה הא אחר יש לו חזקה לא מסתבר ליה ורב נחמן לאוקומה בראיה בלא שביה ידיעה דלא שביה כדפריך ב)[לעיל מייניה] אי דאיכא עדים ליחזו עדים מאי קאמרי דלא שביה שימסור בפניהם ולא ידעי הקליפה והכא נמי רב נחמן בר יצחק לא פריך אלא מכח סברא זו והכי פריך אי דאיכא עדים אחר אמאי יש לו חזקה הא ע"כ ידעי עדים דבתורת פקדון אתא לידיה דלא מסתבר לאוקומה (ג) בדבר דלא ידעי דלא שביה כלל הקשה בקונט' אמאי יש חזקה לאומן מ"ש מדברים העשויין להשאיל ולהשכיר ואיכא דברים העשויין להשאיל ולהשכיר שייך גבי כל אדם אבל הכא מצי למימר אומן אינך רגיל אצלי לתקן ור"י אומר דאפי' רגיל לתקן אצלו יש לחלק דדברים העשויין להשאיל ולהשכיר שייך בין לגבי אדם שמכיר שהוא נאמן בין מכיר שאינו נאמן ואין יכול כל שעה להעמיד עדים כשרוצה להשאיל ולהשכיר שלא להשיא עצמו שם רע בשכיניו אבל לאומן אם צריך להקנות יכול ליתן לאומן המכיר שהוא נאמן או להניח עדים לכך יש לו חזקה אלא בעדים: **אי הכי אפי'** בעדים נמי מתוך שיכול לומר החזרתיו לך כו'. פירוש בשלמא לדידי דלא מפליגנא בין יש עדים לאין עדים אלא בראה הוא דמפליגנא היכא דראה אפילו היכא דליכא עדים לא מהימן דאמר מאני בסמוך והיכא דלא ראה אף על גב דאיכא עדים מהימן במיגו דמצי אמר החזרתיו לך אלא לדידך היכא דאיכא עדים

אי דאית ליה ארעא אחריתי עליה דידיה הדר
אי דלית ליה ארעא אחריתי מאי נפקא ליה
מינה לעולם דלית ליה ארעא אחריתי דאמר
לא ניחא דליהוי [1]לוה רשע ולא ישלם סוף
סוף לגבי אידך נמי לוה רשע ולא ישלם הוא
דאמר להכי זביני לך שלא באחריות מכריז
רבא ואיתימא רב פפא דסלקין לעילא
ודנחתין לתתא האי בר ישראל דזבין ליה
חמרא לישראל חבריה וקא אתי עכו"ם ואנים
ליה מיניה דינא הוא דמפצי ליה מיניה ולא
אמרן אלא שאינו מכיר בה שהיא בת חמורו
אבל מכיר בה שהיא בת חמורו לא ולא
אמרן אלא דלא אנים ליה לדידיה ולאוכפא
אבל אנים ליה לדידיה ולאוכפא לא אמימר
אמר [א]אפי' ליכא כל הני לא מאי טעמא מידע
ידע דסתם עובד כוכבים אנס הוא שנא' [2]אשר
פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר: [3]אומן אין
לו חזקה וכו': אמר רבה ל"ש אלא שמסר
לו בעדים אבל מסר לו שלא בעדים מתוך
שיכול לומר לו לא היו דברים מעולם כי אמר
ליה נמי לקוחה היא בידי מהימן אמר ליה
אביי אי הכי [3]אפילו בעדים נמי מתוך שיכול
לומר לו החזרתיו לך כי אמר ליה לקוחה
היא בידי מהימן אמר ליה רבה מי סברת

המפקיד

אי דלית ליה ארעא אחריתי מאי נפקא ליה מינה. למוכר מרעא אחריתי בת חורין שיוכל בע"ח לגבות הימנה עליה הדר בעל חוב דאין נפרעים מנכסים משועבדים במקום שיש נכסים בני חורין ואפי' הן זבורית ואמאי אינו מעיד הרי אין מעמידה בפני בעל חובו ואין לו למוכר לא ריוח ולא הפסד אם תעמוד ביד הלוקח ואינו נוגע בעדות זו: **מאי נפקא ליה מינה.** אם תשאר ביד הלוקח הא אפילו אי מפיק לה מערער לא מצי גבי בעל חוב ממה לגבות וקם ליה לוה בלוה רשע ולא ישלם והלכך נוגע בעדותו הוא: **סוף סוף.** מה הנאה יש לו בעדות זו דמוקי לה ביד לוקח והדר בעל חוב וגבי לה מיניה לגבי לוקח נמי הוה ליה לוה רשע שהרי הפסידו ולא הוי נוגע בעדות זו: ומשני **דאמר ליה לכי זבני לך שלא באחריות.** להפטר מכל אחריות שבעולם והלכך אינו מעיד שרוצה להעמידה בפני בעל חובו דלגביה הוא דהוה ליה לוה רשע אי לא פרע ליה: **מכריז רבא.** דריש לרבים: **דסלקין לעילא.** העולין מבבל לארץ ישראל: **ודנחתי לתתא.** מא"י לבבל. כולכם תדעו דין זה האי בר ישראל כו': **חמרא.** חמור: **אנים ליה מיניה.** דלוקח דקטעין עכו"ם חמור זה נגנב ממני או מי שמכרו לך גזלו ממני ובלא עדים מאנסו הימנו וכדמפרש לקמן דלא אנים ליה לאוכפא אלא החמור לבדו דמוכח מילתא דדידיה הוא דקא שקיל דלאו דידיה לא בעי (ג) ליה למישקל והלכך דינא הוא דמפצי ליה כמו הפולה את דוד עבדו מחרב רעה (תהלים קמד) ויבינא עדים וידון עם העכו"ם אולי יוציאנו מידו (ב) דעכו"ם לייתי דינא הם. ודוקא עכו"ם אבל קאנים ליה ישראל לא מפצי ליה אלא יתבענו בדין דאין כח לישראל לגזול חמור מחבירו בלא עדים ובלא ראיה: **ולא אמרן.** דצריך מוכר לפלוט לוקח אלא שאין מכיר בה לוקח שהיא בת חמורו של מוכר דאיכא למימר הדין עם העכו"ם: **אבל מכיר בה כו' לא.** מבעי ליה לפלוטו כיון דבר ידוע הוא שגדלה בביתו של מוכר וסתם עובד כוכבים אנס הוא מסתברא דשלא כדין אנסו העכו"ם: **ולא אמרן.** דמפצי ליה היכא דאין מכיר בה אלא בלא אנים את החמור ואת האוכף דכיון דהניח את האוכף מסתברא דשלו הוא גוזל. והלכך נקט חמור אבל פרה וטלית ליכא למימר האי חילוק דאוכף: **לא.** מפני ליה דסתם עובד כוכבים אנס הוא: **אפילו ליכא כל הני.** אינו מכיר בה שהיא בת חמורו ולא אנים לאוכפא אפילו הכי לא מפצי ליה דסתם עובד כוכבים אנס הוא ג)[והכי קי"ל משום דאמימר בתראה הוא]: **אומן אין לו חזקה.** מתני' היא דקתני [מב.] האומנין והאריסין. כל חדא חדא בבא מפרש להו ואזיל: **אמר רבה לא שנו.** דאין לו חזקה לטעון לקוח הוא בידי ואריך לשלם האומן לבעל הבית את בגדיו או את כליו: **אלא שמסר לו.** בעל הבית לאומן טליתו בפני עדים לתקנו והלכך אפילו אין אנו רואים עכשיו הטלית ביד האומן ובעל הבית מודעו טליתו אין האומן יכול לטעון החזרתיו לך דסבירא ליה לרבה המפקיד אצל חבירו בעדים צריך להחזיר לו בעדים כדמפרש לקמיה [ע"ב]והיה לו להחזירו בעדים וכל שכן שאנו רואין אותו בבית האומן שאין יכול לטעון לקוח הוא בידי שהרי מעידין עדים שבתורת פקדון בא לידו שהרי בפניהם מסר לו. ומיהו אי טעין החזרתיו לך בפני פלוני ופלוני והלכו למדינת הים נאמן. ומיהו כל זמן דלא טעין אלא החזרתיו לך שלא בעדים אינו נאמן והא דלא אמרינן מתוך שיכול לומר פרעתיך בפני פלוני ופלוני והלכו להם למדינת הים כי אמר נמי החזרתי ביני ובינך נאמן כי האי גוונא לא אמרינן מיגו דכיון דלא פרעו בפני עדים לא היה יכול לומר פרעתי בפני פלוני ופלוני והלכו להם למדינת הים דמילתא דעבידא לאיגלויי לא משקר איניש פן יעשה בדאי היום ולמחר כי הדרי עדים ממדינת הים ויאמרו לא היו דברים מעולם: **אבל מסר לו שלא בעדים.** לא מיבעיא היכא דאין אנו רואין הטלית בידו דמתוך שיכול לומר אמת אתה מסרת לי אבל החזרתי לך ונאמן דהא אין צריך עכשיו להחזיר לו בעדים אי נמי יכול לומר לא היו דברים מעולם שלא מסרת לי ויהיה נאמן בשבועת היסת כי אמר לו נמי ישנו בידי ולקוח הוא שמכרתו לי דיש לו חזקה ונאמן ע"י האי מגו אלא אפילו אם ראו עכשיו עדים הטלית ביד האומן או שתפוס בו בפניו מתוך שיכול לומר לא היו דברים מעולם שלא מסרתו לי אבל אחר מסרתו לי והוא מכרה לי כי אמר ליה נמי אתה מסרתו לי ומכרתו לי נאמן בהאי מיגו דסבירא ליה לרבה השתא דהיכא דלא מסר לו בעדים ל"ש ראה הטלית בידו עכשיו ל"ש לא ראה יש חזקה דלא מדמי ליה לדין של דברים העשויין להשאיל ולהשכיר ואמר אידך לקוחין הן בידי דאינו נאמן הואיל ויש למערער עדים שהיה שלו ואע"ג דליכא עדי מסירת שאלה או שכירות משום דשאלה ושכירות לכל שכנו אדם משאיל ומשכיר אבל הכא מצי אמר אומן אינך רגיל לתקן בגדיך אצלי והכי מוכח לקמיה [ע"ב] דלרבה ל"ש ראה ל"ש לא ראה יש לו לאומן חזקה היכא דליכא מסירה בעדים: **אמר ליה אביי.** לרבה אמאי לא משות שום חילוק היכא דמסר לו בעדים בין ראה עכשיו הטלית בידו בעדים ללא ראה אפילו מסר בעדים נמי היכא דלא ראה יש לו חזקה מתוך שיכול לומר לו החזרתיו לך דסבירא ליה לאביי

המפקיד

ב) רש"ל. ג) גי' רש"ל לקמן.

תורה אור השלם

1 לוה רשע ולא ישלם
וצדיק חונן ונותן:
תהלים לז כא

2 פצני והצילני מיד בני
נכר אשר פיהם דבר שוא
וימינם ימין שקר:
תהלים קמד יא

הגהות הב"ח

(א) רשב"ם ד"ה ואנים וכו' לא נעי למישקל כל"ל ותיבת ליה נמחק: (ב) בא"ד יוליאנו מידו בדין דעכו"ם: (ג) תוס' ד"ה אבל וכו' דלא מסתבר לאוקומה בגון דלא ידעי:

עין משפט נר מצוה

קנ א מיי' פ"ט מהל' מכירה הל' ד סמג לאוין קע טוש"ע ח"מ סי' רכה סעיף ג:

קנא ב מיי' פ"ט מהל' עונשן הל' ו סמג עשין לה טוש"ע ח"מ סי' קלד סעיף ו:

קנב ג מיי' שם הל' ג טוש"ע שם סעיף ג:

רבינו גרשום

היכי דמי. האי מוכר: אי דאית ליה ארעא אחריתי. חרן מזו שמכר אמאי לא מצי מסהיד ליה והא עליה דידיה קא הדר בעל חובו וגבי מההוא קרקע דשייר לו ולא על הלוקח. ואי דלית ליה ארעא אחריתי אמאי לא מצי מסהיד הא לא נוגע בעדות דכיון דלית ליה קרקע מאי נפקא ליה מיניה. כלומר אמאי איכפת לו אם לא היה מוצא בעל חובו לגבות כלום מן הלוקח סוף סוף אין יכול בעל חובו לחזור לגבות ממנו שהרי אין לו כלום הלכך מה לו למוכר לשקר ואמאי נוגע בעדות הוא: לעולם דלית ליה ארעא אחריתי למוכר. ודקאמרת אי הכי מה לו לשקר אפ"ה חיישינן משום דלא ניחא ליה דליקרייה לוה רשע ולא ישלם ונ"ח ליה דלישכח בעל חובו למטרף מידי מן הלוקח: סוף סוף. כי טרף ליה בעל חובו לגבי דלוקח הרי לוקח קורא לו לוה רשע ולא ישלם. לא דמצי אמר ליה מוכר להכי זבינו לך שלא באחריות דלא ליהוי ליה עוד שום תרעומות: דסלקין לעילא. מבבל לא"י: ודנחתין לתתא. מא"י לבבל כלומר הוו ידעין הכל האי דינא. ולא אמרן דמפצי ליה אלא כשאין מכיר בה הלוקח שהיא בת חמורו דמוכר: לא מפצי ליה. דהשתא ידע דעובד כוכבים באנסות לקחה ממנו ולא בדין: ולא אמרן. אפי' להיכא שאין מכיר בה שהיא בת חמורו דמפצי ליה אלא דקא אנים ליה עובד כוכבי' בלא אוכפא דאיכא למימר מה שהכיר אנים ומה שלא הכיר לא אנס ומש"ה דינא הוא דמפצי ליה אבל אנים לתרוייהו לא מפצי ליה: אמימר כו': **ס"סבא** אומן שמתקן כלים אם מבקש ממנו בעל הבית שיחזור לו את כליו אע"ג דאין רואהו בידו אין לו חזקה לאומן לומר לקוח הוא בידי: אמר רבה ל"ש. דאין לו חזקה אלא שמסר לו בעל הבית בעדים דאע"ג דלא ראהו בידו אין לו חזקה לאומן לומר לקוח הוא בידי משום דסביר ליה המפקיד אצל חבירו בעדים צריך להחזיר לו בעדים אבל מסר לו שלא בעדים אע"ג דראהו בידו יש לו חזקה דמתוך שיכול לומר לא היו דברים מעולם. לא נתת לי שום כלי לתקן: אמר ליה אביי אי הכי אפי' בעדים. מסר לו כיון דלא ראהו הוי חזקה מתוך שיכול לומר לו כו'. משום דמשמע לו המפקיד אצל חבירו בעדים אין צריך להחזיר לו בעדים: